אגרות הראי"ה - כרך ד' - אגרת אקכג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ראש חודש מרחשון תרפ"ב
נמען: אליעזר בן יהודה

על מקור השימוש ב'מקח' במובן מחיר: בתוספתא (שבת קנא א) 'ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח', וברש"י 'מנה ומאתים'. בתוספתא הגרסה הייתה כנראה 'סכום ממכר', ואולי הבבלי שינה בכוונה. בדעת הרמב"ם, המגיד משנה, הר"ן ובה"ג יש פירושים שונים, ובשולחן ערוך, בט"ז, בים של שלמה ובשו"ת פנים מאירות 'מקח' משמש למחיר. עוד על 'מקידה' כלוח שטוח, בדומה ל'דלי' כמכסה בור (רש"י בבא קמא נא ב).

עיקרי הדברים

- 'סכום מקח' בתוספתא.
- פירושי הראשונים.
- 'מקח' כמחיר.
- 'מקידה' ו'דלי'.

נוסח האגרת

ב"ה[1] ר"ח לחודש מ"ח תרפ"ב[2]

להחכם המפורסם מר א' בן יהודה. בתשובה, על שאלתו על המקור של מובן מקח, בתור סכום המחיר, הנה היא תוספתא מפורשת המובא בגמ'[3] שבת ד' קנ"א ע"א[4], ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח. ופירש"י[5] סכום מקח מנה ומאתים, אמנם בתוספתא גופא היתה הגי' העתיקה כפי הנראה סכום ממכר, והוראת ממכר ודאי לא הוכחה מעולם על מחיר, ותהיה הכונה הסכום של הדבר שמוכרים. אבל כבר נתפרסמה ההוראה ע"פ[6] נוסחת התלמוד הבבלי סכום מקח, שאולי בכונה שינו אותה ממכר למקח, כדי לבטא את ההוראה של מחיר בביטוי מקח, שהיה כבר מורגל כפי הנראה גם אצלם היות השפה חיה בפיהם. ובאמת יש בדברי הראשונים שתי הוראות על ביטוי זה שבברייתא שם איתא לענין הדין שמותר לדבר דברי מקח וממכר בשביל מצוה בשבת, לפקח על עסקי כלה, ועל עסקי המת. ואמר שם שאומרים לו לך למקום פלוני ואם לא תמצא במקום פלוני לך למקום פלוני, ואם לא תמצא במנה קח במאתים, אם כ ומאתים זהו סכום המקח. ורבי יוסי אומר ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח. וחולק לפי זה על תנא קמא.

אמנם ע"פ הוראה זו עוד יש מקום לומר שהכונה סכום מקח היא סכום של המקח, וכ"ה גי' הריף סכום המקח, בה"א הידיעה, וא"כ[7] הוראת מקח אינה על המחיר כ"א[8] על הדבר הנקנה כהוראה הרגילה בספרותנו העתיקה, ולא כהביטוי ההמוני על הוראת קצב המחיר. ובאמת

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 תרפ"ב - השנה תרפ"ב (1921/1922)
3 בגמ' - בגמרא
4 ע"א - עמוד א
5 ופירש"י - ופירש רש"י
6 ע"פ - על פי
7 וא"כ - ואם כן
8 כ"א - כי אם

אם היתה זו כונת ההוראה היה ראוי לומר ובלבד שלא יזכיר לו מקח, או המקח, אלא שיש לדחות שנמנע התנא מהקיצור כדי שלא נטעה לומר שהביטוי מקח הוא כאן הדבר הנקח. אבל הרמב"ם[9] בפכ"ד[10] דשבת הלכה ה' העתיק שתי הדיעות ביחד שאומר לו לא מצאת במנה הבא במאתיים, וסיים ובלבד שלא יזכור לו סכום מקח. והמגיד משנה חתר לדעת מה כיון הרמב"ם בהוראת סכום מקח, באופן שאינו סותר את מה שאמר בתחילה שיכול לומר קצבה של מנה ומאתים, ועל פי פירושו אין ההוראה של הרמב"ם בהביטוי שונה מהוראתה על פי פירוש רש"י[11].

אבל הר"ן[12] בשבת פירש את דברי הרמב"ם בהוראת סכום מקח על פי דברי הלכות גדולות, שהוא פירש שלא יזכיר לו סכום של חשבון שעבר, שכתב דאי נקט מיניה בחמש דנקא והשתא נקיט חד דנקא דלא לימא ליה מלא לי דינר, באופן זה יהיה תיאור הביטוי סכום מקח צירוף חשבון, ועל כרחנו נאמר שהוא הסכום של מה שלקח ממנו בעבר, ואין לו יחש ישר כלל אל תקציב המחיר. עכ"פ[13] ההמון אינו מדקדק כ"כ[14] ומכאן נתפשט הביטוי מקח במובן תקציב המחיר. ובשו"ע[15] או"ח[16] סי'[17] ש"ו פירש ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח כלומר שלא יאמר לו סך ידוע שלא להוסיף עליו, ועכ"פ[18] מפורסם הוא הביטוי סכום מקח, ואין צורך להביא מפיסקי הגאונים שאינם מצויים ביד כל. ובשו"ת[19] פנים מאירות ח"ב[20] סי' פ"ח נמצא הביטוי עשה מקח על עורות, שהכונה בולטת שקצב מחיר על העורות על שנה תמימה. עכ"פ הביטוי הזה לתיבת מקח בהוראת מחיר יש לו עיקר בספרותנו השמושית. מדי דברי, לא אמנע מלהעיר את כי[21] ע"ד[22] הוראת מקידה, לתואר לוח שנדברנו בזה שבוע העבר, שאם אמנם לא מצאתי מפורש את השערתי, שהשם הוא מורה לפעמים גם על דבר שטוח הראוי לכסות בו איזה חלל, הנה יש דוגמא לזה, בהוראת דלי.

שההוראה הרגילה היא לבטא בזה שם כלי מקבל משקה, ומ"מ[23] רש"י בב"ק[24] ד' נ"א ע"ב[25] מפרש הוראה של דליו, גם לכסוי של בור, שהוא לוח שטוח. אמת הדבר שמדברי הרמב"ם נראה שם שמפרשו דלי פשוט כפי ההוראה הרגילה כלי שדולין בו מים.

בכבוד רב

אברהם יצחק ה"ק

---

9 הרמב"ם - רבי משה בן מימון
10 בפכ"ד - בפרק כ"ד
11 רש"י - רבי שלמה יצחקי
12 הר"ן - רבנו נסים
13 עכ"פ - על כל פנים
14 כ"כ - כל כך
15 ובשו"ע - ובשולחן ערוך
16 או"ח - אורח חיים
17 סי' - סימן
18 ועכ"פ - ועל כל פנים
19 ובשו"ת - ובשאלות ותשובות
20 ח"ב - חלק ב'
21 כי - כבוד
22 ע"ד - על דבר
23 ומ"מ - ומכל מקום
24 בב"ק - בבבא קמא
25 ע"ב - עמוד ב

נ.ב. וכ"ה במס' ביצה ד' כ"ט ב', ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח, והוא ג"כ[26] מתוספתא. ובשלטי גבורים שם סעיף ז' שם מקח, והוא יותר מבואר שהכונה היא על המחיר הקצוב. אמנם גם יש שיטות המפרשים שהוא צירוף של חשבון. וכ"ה שיטת הרי"ף[27], ומ"מ הפי' הוא תקציב של כסף. ובדי הרמב"ם כאן בה' יו"ט[28] פ"ד ה' כ"ג[29] וכ"ד, כי לשון סכום דמים במקום סכום מקח שבברייתא. ובט"ז סי' שכ"ג סק"א[30] כתב במנין ומקח במקום סכום מקח, נשתמש בתיבת מקח לבדה להוראת המחיר הקצוב. ובס' ים של שלמה למוהרש"ל[31] בביצה פ"ג סי' כ"ח כי "והרי"ף גורס במילתא דח"ק[32] מקח פי'[33] שם דמים", והוא המחיר.

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

26 ג"כ - גם כן

27 הרי"ף - רבי יצחק אלפסי

28 יו"ט - יום טוב

29 כ"ג - כבוד גאונו

30 סק"א - סעיף קטן א

31 למוהרש"ל - למורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות ש, ל (למשל: שמואל + לוי) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם

32 דח"ק - דורש פענוח

33 פי' - פירוש